

Истинската история

Български чети влизат в Кюстендил - 23 януари 1878г.

По време на Руско-турската война (1877 - 1878) руски части и български чети под командването на Ильо войвода и Симо Соколов влизат в Кюстендил. Същия ден английското правителство начело с Бениамин Дизраели издава заповед за навлизане на английския флот в Проливите. Целта е да бъде предотвратен пълният разгром на Османската империя и превземането на Цариград. **Най - силният външен покровител на Портата е министър - председателят на Англия - евреина Биконсфелд Бениамин Д'Израели, който бил лидер и идеолог на Консервативната партия. Ето какво**

пише най - великият писател за всички времена - Достоевски, по повод тези събития: "Но все пак, ако не беше така силна юдейската идея в света, може би този същият "славянски" въпрос отдавна да беше решен в полза на славяните, а не на турците (Достоевски има предвид Априлското въстание и въпросът за създаването по мирен път на Българска държава след 1877г. без да се води последвалата Руско-турска война от 1877-1878г. - *бел. ред.*) Аз съм готов да повярвам, че сам лорд Биконсфелд, може би, е забравил своя произход някога от испанските жидове (навярно обаче не е забравил), но че той е "ръководил" английската консервативна политика през последната година донякъде от гледна точка на жида, в това според мен не можем се усъмни". **Книгата е "Дневник на писателя"**

Дизраели е един от главните виновници за неосъществяването по-късно на „Санстефанска България“ (т.е. България в почти пълните си исторически и етнически граници на Балканите). На него принадлежат думите: **"На Балканите, ако ще да загинат сто хиляди българи, но да не се накърнят нашите интереси!"**. Любен Каравелов изтъква връзките между **Д'Израели и банкерите Ротшилд в Англия**, които очевидно имали свои планове за Османската империя и в частност за България. Много интересни и показателни сведения за политическата обстановка през онова време дава самия лорд Биконсфелд:

".. Заминах за Петербург във връзка с един заем. С пристигането си срещнах министъра на финансите граф Канкрин. Той беше син на латвийски евреин. Заемът беше подписан с Испания, за където заминах, и там се срещнах с министъра - сеньор Мендизебел, в чието лице видях човек като син на *novo christiano* (покръстен евреин). От Мадрид заминах за Париж, за да се консултирам с френския министър-председател. Това беше синът на френския евреин маршал Султ, първият помощник на Наполеон, който умишлено загуби битката при Ватерлоу по нареждане на Натан Ротшилд. Срещнах се други маршали като прочутия Масена, чието истинско име беше Манасех - също евреин. Заминах за Прусия, където преговарях с друг министър - граф Арним, пруски евреин..."

Д'Израели най-чистосърдечно, кратко и ясно обяснява кой дърпа конците на световната политика. Ето какво пише още той: **" Светът се управлява съвсем не от тези, които хората мислят за управляващи, без да знаят кой стои зад кулисите. Съществува политическа сила за която не се говори. Имам в предвид тайните общества. Не може да се скрие и за това е безполезно да се отрича, че значителна част от Европа е**

покрита от мрежата на тези общества, подобно на мрежата от пътища и релси. Те се стремят към унищожаване на всички църковни устои. ”

Именно хората и организациите описани от английският жид орязват Санстефанска България, и оставят повече от 2/3 от териториите ни в робство, като с това поставят основите на бъдещите войни на Балканите. Много интелектуалци и обикновени хора в Англия са възмутени от политиката на ДИзраели. В Букурещ Иван Вазов написва месеци след събитията от Априлското въстание своето стихотворение „Дизраели“, което завършва с думите: "О, Английо, защо ли днес бездушен жид те управлява?". Иван Вазов и Любен Каравелов, както и други български интелектуалци от това време са **смятали евреина Д'Израели, с водената от него английска политика спрямо Балканите, за най-голям враг на българската нация!** Интересен факт е, че идеолозите на комунизма, евреите Карл Маркс (Кашел Мордохай Леви) и Ф. Енгелс по време на Руско - турската война защитават Турция. Те се възмущават от изнесените в европейската преса данни за турските зверства над Българите, понеже цитирам „наливали вода в мелницата на Руската политика на Балканите“. За тези "титани на човеколюбието" избиването на раята в Османската империя е незначителна подробност в сравнение с "безчовечната експлоатация на пролетариата". Показателно е и едно писание в трудовете на наследствения равин - левит К. Маркс, който загадъчно отбелязва, че "...Световната революция няма да успее, ако едно цвете на Балканите не бъде потъпкано...".